

रे मना -

अरे मना आजतरी थोडासाच वेळ काढ ना जरा
किती ओतप्रोत, काढेकाढ, तुझ वाहन चालला आहेस
थोडे रितं करुया ना तुला.

काय काय साचवलं आहेस तुझ्या डोहान
जो हरवून बसलाय त्याचा तळ
आज मी बाहेर काढतेच सगळा गाळ
करते तुला विमल, निर्मल.

इथे दिसतीय खंत काही राहून गेल्याची
कळत नकळत कर्तव्याला चुकल्याची
इथे आहेत काळजात रुतलेले काही सत
हळब्या मनाला दुसावून डोव्यात आणती ओल.

कुठे दिसतोय थोडा अहम् कुठे जरा न्यूनगंड
कुठे खेद - नको ते बोलल्याचा
कुठे हुरहुर - अव्यक्त राहिल्याची
आयुष्याचे गणित चुकल्याची.

कुठे आहे निराशा तर कुठे हताशा
कधी तरी मनात जागत होती यशाची आशा.
आनंदाचे क्षणही मिळाले ओंजळीत
आणि जगण्याची उर्मी झालिसे पल्लवित

कुणी म्हणती प्रकृती असावा सुहृद्
जिथे मनातील साचलेपण होईल दूर
कुणापुढे, तुला मोकळं केलं जरी
तू सरंच रिता होशील का तरी?
स्वतःचा भार देऊन दुसऱ्याच्या शिरी?

मी करते वास्तवाचा समंजस स्वीकार
त्यात विरघळून टाक्यात
जुन्या, पुराण्या उगाच रेंगाळणाऱ्या
तुला कोडून टाकणाऱ्या भावनांचा विचार.

आता बघ कसा दिसतोयस आरपार
निवळ, निर्मळ आणि आरसपानी
रोजचा दिवस नव्याने जगत
गुणगुण्या आनंदगाणी.

भारती कुलकर्णी
बिबवेवाडी, पुणे.
मोबाईल नं:- 98508 11591